

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 98/78/EF**av 27. oktober 1998****om utvidet tilsyn med forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 57 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁽⁴⁾ og første rådsdirektiv 79/267/EØF av 5. mars 1979 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte livsforsikring⁽⁵⁾, pålegges forsikringsforetakene å ha til rådighet en solvensmargin.
- 2) I henhold til rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring og om endring av direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje direktiv om annen forsikring enn livsforsikring)⁽⁶⁾ og rådsdirektiv 92/96/EØF av 10. november 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte livsforsikring og om endring av direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv)⁽⁷⁾ er

adgangen til å starte og utøve forsikringsvirksomhet betinget av en enkelt offentlig tillatelse som utstedes av myndighetene i den medlemsstat der forsikringsforetaket har sitt forretningskontor (hjemstaten). Denne tillatelsen gir foretaket mulighet til å drive virksomhet overalt i Fellesskapet, enten etter reglene om etableringsadgang eller etter reglene om adgang til å yte tjenester. Det påligger vedkommende myndigheter i hjemstaten å sikre tilsyn med forsikringsforetakets økonomiske soliditet, særlig foretakets solvens.

- 3) Tiltak med hensyn til utvidet tilsyn med forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe, bør gjøre det mulig for myndighetene som er pålagt å føre tilsyn med et forsikringsforetak å danne seg et mer fullstendig bilde av foretakets økonomiske situasjon. Et slikt utvidet tilsyn bør omfatte visse foretak som det i dag ikke føres tilsyn med i henhold til fellesskapsdirektiver. Dette direktiv innebærer ikke på noen måte at medlemsstatene pålegges å føre tilsyn med hvert enkelt av disse foretakene.
- 4) På et felles forsikringsmarked er forsikringsforetakene i direkte konkurranse med hverandre, og reglene for kapitalkrav bør derfor være ensartede. For dette formål bør kriteriene som anvendes for å fastsette utvidet tilsyn ikke vedtas av medlemsstatene alene. Fellesskapets interesser ivaretas best ved at det vedtas felles grunnleggende normer, fordi konkurransevridding unngås. Det er viktig å fjerne visse forskjeller i medlemsstatenes nasjonale lovgivning når det gjelder tilsyn med forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe.
- 5) Den vedtatte framgangsmåten består i å gjennomføre en grunnleggende, nødvendig og tilstrekkelig harmonisering for å oppnå en gjensidig anerkjennelse av tilsynsordningene på dette området. Dette direktiv har særlig til formål å ivareta de forsikredes interesser.
- 6) Visse bestemmelser i dette direktiv definerer minstandarder. Hjemstaten kan vedta strengere regler for forsikringsforetak som har fått tillatelse av sine egne vedkommende myndigheter.
- 7) I dette direktiv fastsettes utvidet tilsyn med ethvert forsikringsforetak som er et deltakende foretak i minst ett forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak eller et forsikringsforetak i en tredjestat samt utvidet

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 330 av 5.12.1998, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 95/1999 av 16. juli 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) EFT C 341 av 19.12.1995, s. 16 og EFT C 108 av 7.4.1998, s. 48.

(2) EFT C 174 av 17.6.1996, s. 16.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 23. oktober 1997 (EFT C 339 av 10.11.1997, s. 130), Rådets felles holdning av 30. mars 1998 (EFT C 204 av 30.6.1998, s. 1) og europaparlamentsbeslutning av 16. september 1998 (EFT C 313 av 12.10.1998). Rådsbeslutning av 13. oktober 1998.

(4) EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3. Direktivet sist endret ved direktiv 95/26/EF (EFT L 168 av 18.7.1995, s. 7).

(5) EFT L 63 av 13.3.1979, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 95/26/EF.

(6) EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1. Direktivet endret ved direktiv 95/26/EF.

(7) EFT L 360 av 9.12.1992, s. 1. Direktivet endret ved direktiv 95/26/EF.

tilsyn i henhold til ulike regler for ethvert forsikringsforetak der hovedforetaket er et forsikringsholdingselskap, et gjenforsikringsforetak, et forsikringsforetak i en tredjestat eller et blandet forsikringsholdingselskap. Vedkommende myndigheters tilsyn med hvert enkelt forsikringsforetak forblir det grunnleggende prinsippet for tilsyn med forsikringsforetak.

- 8) Det er nødvendig å beregne en justert solvens for forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe. Vedkommende myndigheter i Fellesskapet benytter ulike framgangsmåter for å vurdere hvilke virkninger et forsikringsforetaks deltaking i en forsikringsgruppe har på foretakets økonomiske situasjon. I dette direktiv beskrives tre metoder for slik beregning. Det er et akseptert prinsipp at disse metodene er likeverdige med henblikk på tilsyn.
- 9) Solvensen til et forsikringsforetak som er et underforetak av et forsikringsholdingselskap, et gjenforsikringsforetak eller et forsikringsforetak i en tredjestat, kan bli påvirket av de økonomiske midlene til gruppen forsikringsforetaket er del av, og av fordelingen av de økonomiske midlene innenfor gruppen. Vedkommende myndigheter bør gis mulighet til å føre utvidet tilsyn og treffe egnede tiltak overfor forsikringsforetaket dersom dets solvens er svak eller risikerer å svekkes.
- 10) Vedkommende myndigheter bør ha tilgang til alle opplysninger som er relevante for å kunne føre utvidet tilsyn. Det bør opprettes et samarbeid mellom myndighetene som har ansvar for tilsyn med forsikringsselskaper samt mellom disse myndighetene og myndighetene som har ansvar for å føre tilsyn med andre finanssektorer.
- 11) Transaksjoner innenfor en gruppe kan påvirke et forsikringsforetaks økonomiske situasjon. Vedkommende myndigheter bør kunne føre overordnet tilsyn med visse typer av slike transaksjoner innenfor gruppen, og treffe egnede tiltak overfor forsikringsforetaket dersom dets solvens er svak eller risikerer å svekkes —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- a) “forsikringsforetak”: et foretak som har fått offentlig tillatelse i samsvar med artikkel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 6 i direktiv 79/267/EØF,

- b) “forsikringsforetak i en tredjestat”: et foretak som dersom det hadde forretningskontor i Fellesskapet, skulle ha hatt tillatelse i samsvar med artikkel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 6 i direktiv 79/267/EØF,
- c) “gjenforsikringsforetak”: et foretak som ikke er et forsikringsforetak eller et forsikringsforetak i en tredjestat, og som har som hovedvirksomhet å overta risikoer avgitt av et forsikringsforetak, et forsikringsforetak i en tredjestat eller andre gjenforsikringsforetak,
- d) “hovedforetak”: et hovedforetak i henhold til artikkel 1 i direktiv 83/349/EØF⁽¹⁾ samt ethvert foretak som etter vedkommende myndigheters oppfatning faktisk har dominerende innflytelse på et annet foretak,
- e) “underforetak”: et underforetak i henhold til artikkel 1 i direktiv 83/349/EØF samt ethvert foretak som et hovedforetak etter vedkommende myndigheters oppfatning faktisk har en dominerende innflytelse på. Ethvert underforetak av et underforetak skal også anses som et datterforetak av det hovedforetak som disse foretakene hører under,
- f) “kapitalinteresse”: en kapitalinteresse i henhold til artikkel 17 første punktum i direktiv 78/660/EØF⁽²⁾ eller det å ha, direkte eller indirekte, 20 % eller mer av stemmerettene eller kapitalen i et foretak,
- g) “deltakende foretak”: et foretak som enten er et hovedforetak eller et annet foretak som har en kapitalinteresse,
- h) “tilknyttet foretak”: et foretak som enten er et datterforetak eller et annet foretak der en kapitalinteresse besittes,
- i) “forsikringsholdingselskap”: et hovedforetak som har som hovedvirksomhet å erverve og besitte kapitalinteresser i underforetak når disse underforetakene utelukkende eller hovedsakelig er forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak eller forsikringsforetak i tredjestater, og når minst ett av disse underforetakene er et forsikringsforetak,
- j) “blandet forsikringsholdingselskap”: et hovedforetak som ikke er et forsikringsforetak, et forsikringsforetak i en tredjestat, et gjenforsikringsforetak eller et forsikringsholdingselskap, og som har minst ett forsikringsforetak blant sine underforetak,

(1) Sjuende rådsdirektiv 83/349/EØF av 13. juni 1983 med hjemmel i traktatens artikkel 54 paragraf 3 bokstav g) om konsoliderte regnskaper (EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1). Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.

(2) Fjerde rådsdirektiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 med hjemmel i traktatens artikkel 54 paragraf 3 bokstav g) om årsregnskapene for visse selskapsformer (EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11). Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.

- k) "vedkommende myndigheter": de nasjonale myndigheter som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med forsikringsforetakene.

Artikkel 2

Anvendelse av utvidet tilsyn på forsikringsforetak

1. I tillegg til bestemmelsene i direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF som fastsetter regler for tilsyn med forsikringsforetak, skal medlemsstatene fastsette et utvidet tilsyn med ethvert forsikringsforetak som er et deltakende foretak i minst ett forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak eller forsikringsforetak i en tredjestat, som foreskrevet i artikkel 5, 6, 8 og 9.

2. Ethvert forsikringsforetak som har som hovedforetak et forsikringsholdingselskap, et gjenforsikringsforetak eller et forsikringsforetak i en tredjestat, skal underlegges utvidet tilsyn som foreskrevet i artikkel 5 nr. 2 og i artikkel 6, 8 og 10.

3. Ethvert forsikringsforetak som har som hovedforetak et blandet forsikringsholdingselskap, skal underlegges utvidet tilsyn som foreskrevet i artikkel 5 nr. 2, artikkel 6 og artikkel 8.

Artikkel 3

Det utvidede tilsynets omfang

1. Førings av utvidet tilsyn i samsvar med artikkel 2 medfører ikke på noen måte at medlemsstatene pålegges å føre tilsyn med det enkelte forsikringsforetak i en tredjestat, forsikringsholdingselskap, blandede forsikringsholdingselskap eller gjenforsikringsforetak.

2. Det utvidede tilsynet skal omfatte:

- forsikringsforetakets tilknyttede foretak,
- forsikringsforetakets deltakende foretak,
- tilknyttede foretak av et forsikringsforetaks deltakende foretak

som nevnt i artikkel 5, 6, 8, 9 og 10.

3. Medlemsstatene kan vedta at utvidet tilsyn som nevnt i artikkel 2 ikke skal omfatte foretak med forretningskontor i en tredjestat der det er rettslige hindringer for overføring av de nødvendige opplysninger, med forbehold for bestemmelsene i vedlegg I punkt 2.5 og vedlegg II punkt 4.

I tillegg kan vedkommende myndigheter som har ansvar for å føre utvidet tilsyn, i hvert enkelt tilfelle vedta at et foretak ikke skal omfattes av det utvidede tilsynet nevnt i artikkel 2 i følgende tilfeller:

— dersom det berørte foretaket er av underordnet betydning sett ut fra formålene med det utvidede tilsynet med forsikringsforetak,

— dersom det ut fra formålene med det utvidede tilsynet med forsikringsforetak ville være uhensiktsmessig eller villedende å ta med foretakets økonomiske situasjon.

Artikkel 4

Vedkommende myndigheter med ansvar for å føre utvidet tilsyn

1. Det utvidede tilsynet skal føres av vedkommende myndigheter i medlemsstaten der forsikringsforetaket har fått offentlig tillatelse i samsvar med artikkel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 6 i direktiv 79/267/EØF.

2. Dersom forsikringsforetak som er godkjent i to eller flere medlemsstater har samme forsikringsholdingselskap, gjenforsikringsforetak, forsikringsforetak i en tredjestat eller blandede forsikringsholdingselskap som hovedforetak, kan vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater bli enige om hvem av dem som skal ha ansvar for det utvidede tilsynet.

3. Dersom en medlemsstat har flere enn én vedkommende myndighet som skal føre tilsyn med forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak, skal denne medlemsstaten treffe de nødvendige tiltak for å samordne disse myndighetene.

Artikkel 5

Opplysningenes tilgjengelighet og kvalitet

1. Medlemsstatene skal pålegge vedkommende myndigheter å kreve at ethvert forsikringsforetak som er underlagt utvidet tilsyn har egnede prosedyrer for internkontroll med produksjon av data og opplysninger som er nødvendige for å føre utvidet tilsyn.

2. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at det innenfor deres myndighetsområde ikke er rettslige hindringer for at foretak som er underlagt utvidet tilsyn, eller deres tilknyttede eller deltakende foretak, kan utveksle opplysninger som er nødvendige for å føre det utvidede tilsynet.

Artikkel 6

Tilgang til opplysninger

1. Medlemsstatene skal fastsette at deres vedkommende myndigheter med ansvar for å føre utvidet tilsyn, har tilgang til alle opplysninger som er nødvendige for å føre tilsyn med et forsikringsforetak som er underlagt utvidet

tilsyn. Vedkommende myndigheter kan henvende seg direkte til de berørte foretakene nevnt i artikkel 3 nr. 2 for å innhente de nødvendige opplysninger bare dersom de har bedt forsikringsforetaket om å få opplysningene og disse ikke er utlevert.

2. Medlemsstatene skal fastsette at deres vedkommende myndigheter selv eller gjennom bemyndigede personer kan foreta stedlig kontroll på deres territorium av opplysningene nevnt i nr. 1 hos:

- forsikringsforetaket som er underlagt utvidet tilsyn,
- dette forsikringsforetakets underforetak,
- dette forsikringsforetakets hovedforetak,
- underforetak av dette forsikringsforetakets hovedforetak.

3. Dersom vedkommende myndigheter i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen av denne artikkel og i særlige tilfeller ønsker å kontrollere viktige opplysninger om et foretak som befinner seg i en annen medlemsstat, og som er et tilknyttet forsikringsforetak, et underforetak, et hovedforetak eller et underforetak av et hovedforetak for det forsikringsforetaket som er underlagt utvidet tilsyn, skal de anmode vedkommende myndigheter i den andre medlemsstaten om at kontrollen foretas. Myndighetene som har mottatt anmodningen skal innenfor rammene av sin myndighet etterkomme den, enten ved å foreta kontrollen selv, ved å tillate myndighetene som har framsatt anmodningen å foreta kontrollen, eller ved å tillate en revisor eller annen sakkyndig å foreta den.

Artikkel 7

Samarbeid mellom vedkommende myndigheter

1. Dersom forsikringsforetakene er direkte eller indirekte tilknyttet hverandre eller har et felles deltakende foretak og er etablert i ulike medlemsstater, skal vedkommende myndigheter i hver medlemsstat på anmodning utveksle alle relevante opplysninger som kan gjøre det mulig eller lettere å føre tilsyn innenfor rammen av dette direktiv, og på eget initiativ oversende alle opplysninger de anser som viktige for de øvrige vedkommende myndigheter.

2. Dersom et forsikringsforetak og enten en kredittinstitusjon i henhold til direktiv 77/780/EØF⁽¹⁾ eller et investeringsforetak i henhold til direktiv 93/22/EØF⁽²⁾

eller begge er direkte eller indirekte tilknyttet hverandre eller har et felles deltakende foretak, skal vedkommende myndigheter og de myndigheter som fører det offentlige tilsyn med de andre foretakene, samarbeide nært. Med forbehold for deres respektive myndighet, skal disse myndighetene utveksle alle opplysninger som kan lette utførelsen av deres oppgaver, særlig innenfor rammen av dette direktiv.

3. Opplysninger mottatt i henhold til bestemmelsene i dette direktiv, og særlig utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter som fastsatt i dette direktiv, er underlagt taushetsplikt som beskrevet i artikkel 16 i direktiv 92/49/EØF og artikkel 15 i direktiv 92/96/EØF.

Artikkel 8

Transaksjoner innenfor en gruppe

1. Medlemsstatene skal pålegge vedkommende myndigheter å føre overordnet tilsyn med transaksjoner mellom:

- a) et forsikringsforetak og
 - i) et tilknyttet foretak av forsikringsforetaket,
 - ii) et deltakende foretak i forsikringsforetaket,
 - iii) et tilknyttet foretak av et deltakende foretak i forsikringsforetaket,
- b) et forsikringsforetak og en fysisk person som har en kapitalinteresse i
 - i) forsikringsforetaket eller et av dets tilknyttede foretak,
 - ii) et deltakende foretak i forsikringsforetaket,
 - iii) et tilknyttet foretak av et deltakende foretak i forsikringsforetaket.

Disse transaksjonene omfatter særlig:

- lån,
- garantier og transaksjoner utenom balansen,
- elementer som kan inngå i solvensmarginen,
- investeringer,
- gjenforsikringstransaksjoner,
- avtaler om kostnadsfordeling.

⁽¹⁾ Første rådsdirektiv 77/780/EØF av 12. desember 1977 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 322 av 17.12.1977, s. 30). Direktivet sist endret ved direktiv 96/13/EF (EFT L 66 av 16.3.1996, s. 15).

⁽²⁾ Rådsdirektiv 93/22/EØF av 10. mai 1993 om investeringstjenester i forbindelse med verdipapirer (EFT L 141 av 11.6.1993, s. 27). Direktivet sist endret ved direktiv 97/9/EF (EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22).

2. For dette formål skal medlemsstatene kreve at forsikringsforetakene minst én gang i året melder til vedkommende myndigheter de viktigste transaksjonene som nevnt i nr. 1.

Dersom det på grunnlag av disse opplysningene viser seg at forsikringsforetakets solvens er svak eller risikerer å svekkes, skal vedkommende myndighet treffe egnede tiltak overfor forsikringsforetaket.

Artikkel 9

Justert solvenskrav

1. I tilfellet nevnt i artikkel 2 nr. 1 skal medlemsstatene kreve at det foretas en beregning av justert solvens i samsvar med vedlegg I.

2. Tilknyttede foretak, deltakende foretak og tilknyttede foretak av et deltakende foretak skal omfattes av beregningen nevnt i nr. 1.

3. Dersom beregningen nevnt i nr. 1 viser at den justerte solvensen er negativ, skal vedkommende myndigheter treffe egnede tiltak overfor det berørte forsikringsforetak.

Artikkel 10

Gjenforsikringsforetak, forsikringsholdingselskaper og forsikringsforetak i en tredjestat

1. I tilfellet nevnt i artikkel 2 nr. 2 skal medlemsstatene kreve at metoden for utvidet tilsyn i samsvar med vedlegg II anvendes.

2. I tilfellet nevnt i artikkel 2 nr. 2 skal beregningen omfatte alle tilknyttede foretak av forsikringsholdingselskapet, gjenforsikringsforetaket eller forsikringsforetaket i en tredjestat, etter framgangsmåten fastsatt i vedlegg II.

3. Dersom vedkommende myndigheter på grunnlag av nevnte beregning forstår at solvensen i et forsikringsforetak som er et underforetak av et forsikringsholdingselskap, gjenforsikringsforetak eller forsikringsforetak i en tredjestat er svak eller risikerer å svekkes, skal de treffe de nødvendige tiltak overfor dette forsikringsforetaket.

Artikkel 11

Gjennomføring

1. Medlemsstatene skal vedta de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, senest 5. juni 2000. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

2. Medlemsstatene skal fastsette at bestemmelsene i nr. 1 skal få anvendelse første gang på tilsynet med regnskapene for regnskapsåret som begynner 1. januar 2001 eller i løpet av dette kalenderåret.

3. Bestemmelsene nevnt i nr. 1 skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

4. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

5. Senest 1. januar 2006 skal Kommisjonen framlegge for Forsikringskomiteen en rapport om gjennomføringen av dette direktiv og eventuelt om behovet for ytterligere harmonisering.

Artikkel 12

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 13

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 27. oktober 1998.

For Europaparlamentet

For Rådet

J. GIL-ROBLES

E. HOSTASCH

President

Formann

VEDLEGG I

BEREGNING AV JUSTERT SOLVENS FOR FORSIKRINGSFORETAK

1. VALG AV BEREGNINGSMETODE OG ALMINNELIGE PRINSIPPER

- A. Medlemsstatene skal fastsette at beregningen av justert solvens for forsikringsforetak som er nevnt i artikkel 2 nr. 1, skal foretas etter en av metodene beskrevet i nr. 3. En medlemsstat kan imidlertid fastsette at vedkommende myndigheter kan tillate eller pålegge anvendelsen av en annen av metodene nevnt i nr. 3 enn den som medlemsstaten har valgt.

B. **Forholdsmessighet**

Beregningen av justert solvens for et forsikringsforetak skal omfatte den forholdsmessige andelen som det deltakende foretak besitter i sine tilknyttede foretak.

Med "forholdsmessig andel" menes enten, dersom metode 1 eller 2 beskrevet i nr. 3 benyttes, den andelen av den tegnede kapitalen som direkte eller indirekte besittes av det deltakende foretak, eller, dersom metode 3 beskrevet i nr. 3 benyttes, de prosentdelene som benyttes ved utarbeidingen av de konsoliderte regnskapene.

Dersom det tilknyttede foretak er et underforetak som har et solvensunderskudd, skal imidlertid datterforetakets samlede solvensunderskudd medregnes uansett hvilken metode som benyttes.

Dersom vedkommende myndigheter mener at ansvaret til hovedforetaket som har en kapitalandel strengt og entydig er begrenset til denne kapitalandelen, kan disse vedkommende myndigheter imidlertid tillate at underforetakets solvensunderskudd medregnes på et forholdsmessig grunnlag.

C. **Utelukkelse av dobbel anvendelse av solvensmarginelementer**C.1. *Alminnelig behandling av solvensmarginelementer*

Uansett hvilken metode som benyttes for å beregne den justerte solvensen for et forsikringsforetak, skal dobbel anvendelse av elementer som kan inngå i solvensmarginen for de ulike forsikringsforetakene som er med i denne beregningen, utelukkes.

For dette formål skal følgende beløp utelukkes ved beregningen av justert solvens for et forsikringsforetak, dersom metodene beskrevet i nr. 3 ikke fastsetter det:

- verdien av ethvert av dette forsikringsforetakets aktiva som utgjør finansieringen av elementer som kan inngå i solvensmarginen for et av foretakets tilknyttede forsikringsforetak,
- verdien av ethvert av dette forsikringsforetakets tilknyttede forsikringsforetaks aktiva som utgjør finansieringen av elementer som kan inngå i solvensmarginen for dette forsikringsforetaket,
- verdien av ethvert av dette forsikringsforetakets tilknyttede forsikringsforetaks aktiva som utgjør finansieringen av elementer som kan inngå i solvensmarginen for ethvert annet tilknyttet forsikringsforetak av dette forsikringsforetaket.

C.2. *Behandling av visse elementer*

Med forbehold for bestemmelsene i punkt C.1 kan

- bonusfond og framtidig overskudd i et tilknyttet livsforsikringsforetak av forsikringsforetaket som den justerte solvensen beregnes for, og

- tegnede men ikke innbetalte kapitalandeler i et tilknyttet forsikringsforetak av forsikringsforetaket som den justerte solvensen beregnes for,

inngå i beregningen bare dersom de kan benyttes til å dekke kravet til solvensmargin i det tilknyttede foretaket. Alle tegnede men ikke innbetalte kapitalandeler som utgjør en mulig forpliktelse for det deltakende foretaket, skal imidlertid utelukkes helt fra beregningen.

Tegnede men ikke innbetalte kapitalandeler i det deltakende forsikringsforetaket som utgjør en mulig forpliktelse for et tilknyttet forsikringsforetak, skal også utelukkes fra beregningen.

Tegnede men ikke innbetalte kapitalandeler i et tilknyttet forsikringsforetak som utgjør en mulig forpliktelse for et annet tilknyttet forsikringsforetak av samme deltakende forsikringsforetak, skal utelukkes fra beregningen.

C.3. Overførbarhet

Dersom vedkommende myndigheter finner at visse andre elementer enn dem som er nevnt i punkt C.2, som kan inngå i solvensmarginen til et tilknyttet forsikringsforetak, ikke faktisk kan stilles til rådighet for å dekke kravet til solvensmargin i det deltakende forsikringsforetaket som den justerte solvens beregnes for, kan disse elementene tas med i beregningen bare dersom de kan benyttes til å dekke kravet til solvensmargin for det tilknyttede foretaket.

- C.4. Summen av elementene nevnt i punkt C.2 og C.3 kan ikke overstige kravet til solvensmargin for det tilknyttede forsikringsforetaket.

D. Utelukkelse av kapital som er skapt innenfor en gruppe

Ved beregning av justert solvens skal det ikke tas hensyn til elementer som kan inngå i solvensmarginen, og som skriver seg fra en gjensidig finansiering mellom forsikringsforetaket og

- et tilknyttet foretak,
- et deltakende foretak,
- et annet tilknyttet foretak av et av disse deltakende foretakene.

Videre skal det ikke tas hensyn til elementer som kan inngå i solvensmarginen for et tilknyttet forsikringsforetak av forsikringsforetaket som det beregnes justert solvens for, dersom det aktuelle element skriver seg fra en gjensidig finansiering med et annet tilknyttet foretak av dette forsikringsforetaket.

Særlig foreligger det gjensidig finansiering når et forsikringsforetak eller et av dets tilknyttede foretak har aksjer i eller yter lån til et annet foretak som direkte eller indirekte eier et element som kan inngå i solvensmarginen for det første foretaket.

- E. Vedkommende myndigheter skal sørge for at den justerte solvens beregnes like ofte som solvensmarginen for forsikringsforetak som fastsatt i direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF. Aktiva og passiva skal verddivurderes i samsvar med de relevante bestemmelser i direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF og 91/674/EØF⁽¹⁾.

2. ANVENDELSE AV BEREGNINGSMETODENE

2.1 Tilknyttede forsikringsforetak

Beregning av justert solvens foretas i henhold til de alminnelige prinsippene og metodene beskrevet i dette vedlegg.

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 91/674/EØF av 19. desember 1991 om forsikringsforetaks årsregnskaper og konsoliderte regnskaper (EFT L 374 av 31.12.1991, s. 7).

Dersom forsikringsforetaket har flere enn ett tilknyttet forsikringsforetak, skal alle metoder for beregning av justert solvens omfatte hvert av de tilknyttede forsikringsforetakene.

Ved suksessive kapitalinteresser (for eksempel når et forsikringsforetak er et deltakende foretak i et annet forsikringsforetak som selv er et deltakende foretak i et forsikringsforetak) skal beregning av justert solvens foretas for hvert deltakende forsikringsforetak som har minst ett tilknyttet forsikringsforetak.

Medlemsstatene kan unnlate å beregne justert solvens for et forsikringsforetak

- dersom det dreier seg om et tilknyttet foretak av et annet forsikringsforetak som er godkjent i samme medlemsstat, og dersom det tas hensyn til dette tilknyttede foretaket ved beregningen av justert solvens for det deltakende forsikringsforetaket, eller
- dersom det dreier seg om et tilknyttet foretak av enten et forsikringsholdingselskap eller et gjenforsikringsforetak som har forretningskontor i samme medlemsstat som forsikringsforetaket, og det ved beregningen tas hensyn til dette forsikringsholdingselskapet eller gjenforsikringsforetaket og det tilknyttede forsikringsforetaket.

Medlemsstatene kan også unnlate å beregne justert solvens for et forsikringsforetak dersom det dreier seg om et tilknyttet forsikringsforetak av et annet forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak eller et forsikringsholdingselskap som har forretningskontor i en annen medlemsstat, og dersom vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater er enige om at det utvidede tilsynet skal føres av vedkommende myndighet i denne andre medlemsstaten.

I alle tilfeller skal unntak innrømmes bare dersom vedkommende myndigheter er forvisset om at elementene som kan inngå i solvensmarginen for de forsikringsforetak som det tas hensyn til ved beregningen, er fordelt på egnet måte mellom nevnte foretak, i samsvar med vedkommende myndigheters krav.

Medlemsstatene kan, dersom et tilknyttet forsikringsforetak har forretningskontor i en annen medlemsstat enn forsikringsforetaket som det beregnes justert solvens for, fastsette at beregningen for det tilknyttede foretak skal ta hensyn til solvenssituasjonen slik den vurderes av vedkommende myndigheter i denne andre medlemsstaten.

2.2. Tilknyttede gjenforsikringsforetak

Ved beregning av justert solvens for et forsikringsforetak som deltar i et gjenforsikringsforetak, skal gjenforsikringsforetaket, utelukkende med hensyn til beregningen, behandles på samme måte som et tilknyttet forsikringsforetak, ved å anvende de alminnelige prinsippene og metodene beskrevet i dette vedlegg.

For dette formål skal det beregnes et teoretisk solvenskrav for hvert tilknyttet gjenforsikringsforetak på grunnlag av samme regler som dem som er fastsatt i artikkel 16 nr. 2-5 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 19 i direktiv 79/267/EØF. Dersom det blir svært vanskelig å anvende disse reglene, kan imidlertid vedkommende myndigheter tillate at det teoretiske solvenskravet for livsforsikringsforetak beregnes på grunnlag av det første resultatet fastsatt i artikkel 16 nr. 3 i direktiv 73/239/EØF. De samme elementer som dem som er fastsatt i artikkel 16 nr. 1 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 18 i direktiv 79/267/EØF skal godkjennes som elementer som kan inngå i den teoretiske solvensmarginen. Aktiva og passiva skal verdivurderes i henhold til de samme bestemmelser som dem som er fastsatt i nevnte direktiver og i direktiv 91/674/EØF.

2.3. Mellomliggende forsikringsholdingselskaper

Ved beregning av justert solvens for et forsikringsforetak som har kapitalinteresse i et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak eller et forsikringsforetak i en tredjestat, gjennom et forsikringsholdingselskap, skal det tas hensyn til situasjonen til det mellom-

liggende forsikringsholdingselskapet. Utelukkende med henblikk på denne beregningen, som foretas i samsvar med de alminnelige prinsippene og metodene beskrevet i dette vedlegg, skal nevnte forsikringsholdingselskap behandles på samme måte som et forsikringsforetak som er underlagt et solvenskrav lik null, og underlegges de samme vilkår som dem som er fastsatt i artikkel 16 nr. 1 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 18 i direktiv 79/267/EØF med hensyn til elementene som kan inngå i solvensmarginen.

2.4. Tilknyttede forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak med forretningskontor i tredjestater

A. Tilknyttede forsikringsforetak i tredjestater

Ved beregning av justert solvens for et forsikringsforetak som er et deltakende foretak i et forsikringsforetak i en tredjestat, skal sistnevnte, utelukkende med hensyn til beregningen, behandles på samme måte som et tilknyttet forsikringsforetak, ved å anvende de alminnelige prinsippene og metodene beskrevet i dette vedlegg.

Dersom tredjestaten der det tilknyttede foretaket har forretningskontor krever at det skal ha tillatelse og pålegger det et solvenskrav som minst tilsvarer det som er fastsatt i direktiv 73/239/EØF eller 79/267/EØF tatt i betraktning de elementene som skal dekke dette kravet, kan medlemsstatene imidlertid fastsette at det ved beregningen for dette foretaket skal tas hensyn til solvenskravet og de elementer som kan anvendes til å oppfylle dette kravet slik de er fastsatt av vedkommende tredjestat.

B. Tilknyttede gjenforsikringsforetak i tredjestater

Uten hensyn til punkt 2.2 kan medlemsstatene ved beregningen av justert solvens for et forsikringsforetak som er et deltakende foretak i et gjenforsikringsforetak med forretningskontor i en tredjestat, med forbehold for de samme vilkår som beskrevet i punkt A over, fastsette at beregningen for sistnevnte foretak skal ta hensyn til kravet til ansvarlig kapital og de elementer som kan anvendes til å dekke dette kravet slik de er fastsatt av vedkommende tredjestat. Dersom bare forsikringsforetakene i denne tredjestaten er underlagt slike bestemmelser, kan det teoretiske kravet til ansvarlig kapital for det tilknyttede gjenforsikringsforetaket og elementene som kan anvendes til å dekke dette teoretiske kravet beregnes på samme måte som for et tilknyttet forsikringsforetak i denne tredjestaten.

2.5. Manglende nødvendige opplysninger

Dersom vedkommende myndigheter av en eller annen grunn ikke har tilgang til opplysningene som er nødvendige for å beregne justert solvens for et forsikringsforetak, og som omhandler et tilknyttet foretak med forretningskontor i en medlemsstat eller i en tredjestat, skal den bokførte verdien av dette foretaket i det deltakende forsikringsforetaket trekkes fra elementene som kan inngå i den justerte solvensmarginen. I dette tilfellet skal ingen urealisert gevinst tilknyttet denne kapitalinteressen godkjennes som et element som kan inngå i den justerte solvensmarginen.

3. BEREGNINGSMETODER

Metode 1: Metode med fradrag og sammenlegging

Justert solvens for det deltakende forsikringsforetaket er differansen mellom:

- i) summen av
 - a) elementene som kan inngå i solvensmarginen til det deltakende forsikringsforetaket, og
 - b) det deltakende forsikringsforetakets forholdsmessige andel i elementene som kan inngå i solvensmarginen til det tilknyttede forsikringsforetaket

og

ii) summen av

- a) det tilknyttede forsikringsforetakets bokførte verdi i det deltakende forsikringsforetaket,
- b) det deltakende forsikringsforetakets solvenskrav, og
- c) den forholdsmessige andelen av solvenskravet for det tilknyttede forsikringsforetaket.

Dersom kapitalinteressen i det tilknyttede forsikringsforetaket helt eller delvis består av et indirekte eierskap, skal verdien av elementene som indirekte eies innlemmes i nr. ii) bokstav a), samtidig som det tas hensyn til relevante suksessive interesser, og nr. i) bokstav b) og nr. ii) bokstav c) skal omfatte henholdsvis de tilsvarende forholdsmessige andelen av elementene som kan inngå i solvensmarginen til det tilknyttede forsikringsforetaket, og dem som kan inngå i solvenskravet for det tilknyttede forsikringsforetaket.

Metode 2: Metode med fradrag av krav

Justert solvens for det deltakende forsikringsforetaket er differansen mellom

- i) summen av elementene som kan inngå i solvensmarginen for det deltakende forsikringsforetaket, og
- ii) summen av
 - a) det deltakende forsikringsforetakets solvenskrav, og
 - b) den forholdsmessige andelen av solvenskravet til det tilknyttede forsikringsforetaket.

Ved evalueringen av elementene som kan inngå i solvensmarginen, skal kapitalinteressene som beskrevet i dette direktiv verdivurderes etter egenkapitalmetoden, i samsvar med muligheten fastsatt i artikkel 59 nr. 2 bokstav b) i direktiv 78/660/EØF.

Metode 3: Metode basert på regnskapsmessig konsolidering

Beregning av justert solvens for det deltakende forsikringsforetaket foretas ut fra de konsoliderte regnskapene. Den justerte solvens for det deltakende forsikringsforetaket er differansen mellom

elementene som kan inngå i solvensmarginen, beregnet ut fra konsoliderte opplysninger, og

- a) summen av solvenskravet for det deltakende forsikringsforetaket samt den forholdsmessige andelen av solvenskravene for de tilknyttede forsikringsforetakene, som tilsvarer prosentdelene som anvendes ved oppstillingen av det konsoliderte regnskapet, eller
- b) solvenskravet beregnet ut fra konsoliderte opplysninger.

Bestemmelsene i direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF og 91/674/EØF skal få anvendelse på beregning av elementene som kan inngå i solvensmarginen samt solvenskravet ut fra de konsoliderte opplysningene.

VEDLEGG II

UTVIDET TILSYN MED FORSIKRINGSFORETAK SOM ER DATTERFORETAK AV ET FORSIKRINGSHOLDINGSELSKAP, ET GJENFORSIKRINGSFORETAK ELLER ET FORSIKRINGSFORETAK I EN TREDJESTAT

1. Dersom flere forsikringsforetak som nevnt i artikkel 2 nr. 2 er datterforetak av et forsikringsholdingselskap, et gjenforsikringsforetak eller et forsikringsforetak i en tredjestat og er etablert i ulike medlemsstater, skal vedkommende myndigheter påse at metoden beskrevet i dette vedlegg får en ensartet anvendelse.

Vedkommende myndigheter skal føre utvidet tilsyn like ofte som det som er fastsatt i direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF for beregning av forsikringsforetaks solvensmargin.

2. Medlemsstatene kan unnlate å foreta beregningen fastsatt i dette vedlegg for et forsikringsforetak

- dersom dette forsikringsforetaket er et tilknyttet foretak av et annet forsikringsforetak, og dersom det tas med i beregningen som fastsatt i dette vedlegg for dette andre foretaket,
- dersom dette forsikringsforetaket og ett eller flere andre forsikringsforetak som er godkjent i samme medlemsstat har samme forsikringsholdingselskap, gjenforsikringsforetak eller forsikringsforetak i en tredjestat som hovedforetak, og forsikringsforetaket tas med i beregningen fastsatt i dette vedlegg for et av disse andre foretakene,
- dersom dette forsikringsforetaket og ett eller flere andre forsikringsforetak som er godkjent i andre medlemsstater har samme forsikringsholdingselskap, gjenforsikringsforetak eller forsikringsforetak i en tredjestat som hovedforetak, og det er inngått en avtale i henhold til artikkel 4 nr. 2 om at tilsynsmyndigheten i en annen medlemsstat skal føre utvidet tilsyn som nevnt i dette vedlegg.

Ved suksessive kapitalinteresser (for eksempel der et forsikringsholdingselskap eller et gjenforsikringsforetak selv eies av et annet forsikringsholdingselskap, gjenforsikringsforetak eller forsikringsforetak i en tredjestat), kan medlemsstatene anvende beregningene fastsatt i dette vedlegg bare overfor forsikringsforetakets øverste hovedforetak som er et forsikringsholdingselskap, et gjenforsikringsforetak eller et forsikringsforetak i en tredjestat.

3. Vedkommende myndigheter skal påse at det for forsikringsholdingselskapet, gjenforsikringsforetaket eller forsikringsforetaket i en tredjestat foretas beregninger som tilsvarer dem beskrevet i vedlegg I.

Det vil si at de alminnelige prinsippene og metodene beskrevet i vedlegg I får anvendelse på forsikringsholdingselskapet, gjenforsikringsforetaket eller forsikringsforetaket i en tredjestat.

Utelukkende med henblikk på denne beregning skal hovedforetaket behandles som et forsikringsforetak som er underlagt

- et solvenskrav lik null dersom det er et forsikringsholdingselskap,
- et teoretisk solvenskrav som fastsatt i punkt 2.2 i vedlegg I dersom det er et gjenforsikringsforetak, eller som fastsatt i punkt 2.4.B i vedlegg I dersom det er et gjenforsikringsforetak med forretningskontor i en tredjestat,
- et solvenskrav fastsatt i henhold til prinsippene i punkt 2.4.A i vedlegg I dersom det er et forsikringsforetak i en tredjestat,

og underlegges samme vilkår som dem som er definert i artikkel 16 nr. 1 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 18 i direktiv 79/267/EØF når det gjelder elementene som kan inngå i solvensmarginen.

4. **Manglende nødvendige opplysninger**

Dersom vedkommende myndigheter av en eller annen grunn ikke har tilgang til opplysningene som er nødvendige for beregningen fastsatt i dette vedlegg, og som omhandler et tilknyttet foretak med forretningskontor i en medlemsstat eller i en tredjestat, skal den bokførte verdien av dette foretaket i det deltakende foretaket trekkes fra elementene som kan inngå i beregningen fastsatt i dette vedlegg. I dette tilfellet skal ingen urealisert gevinst tilknyttet denne kapitalinteressen godkjennes som et element som kan inngå i beregningen.